

Suhai Pál

Ugyanarról – másképpen

Pályám emlékezete (részlet)

Bezenye

Születésem története história és legenda egyszerre. A háború családi krónikája és személyes vízióm. Elképzelem vidékről felköltözött, pesti lakásukban éppen hogy megkapaszkodó, s onnan mindjárt ki is bombázott szüleimet, anyámat, a fiatalasszonyt [...], aki fut a közelgő front elől, egyenesen a bizonytalanba – míg én, valahol útban, a nyugati széleken megálljt nem parancsolok neki, és bezenyei jóemberek (*egyébként horvátok, Drobilics család, Fő utca*) áldásos közreműködésével – egy kissé bizony meggondolatlanul – világra nem kívánkozom. Gondolom, a lángos csillag sem maradt el: a sztálinorgonák akkor szokásos tűzijátékával. Végül újabb menekülés, de most már hazafelé, Paksra, lovas kocsin, zabrálásokkal, kidöglő lovakkal.

Bezenye Bezenye
mit üzen a neve
bármit is üzen-e
legenda csak mese
puszta név annyi se
születési adat
amelyet olykor egy
hivatalnok írat
helye és ideje
s a többi Bezenye
ide terelte be
ide verte anyám
negyvenöt rossz tele
hadak véletlene
én meg egyetlene
menekültem vele
benne még benne de
lánctalpak zöreje
lövések döreje
engemet se kímélt
a sztálinorgonák
hangja volt fülemnek
a legelső zene
behallatszott *ide*

legenda csak mese?
ennyi vagy ennyi se?
ma is ezt hallgatom
mit üzen üteme
innen és túl anyám
örök varázslatán
veri a háború
szívtelen nagy szíve